

Tilbage er så tobaksafvænnende præparater, og her kan det ikke udelukkes, at tv-reklamer kan have en motiverende effekt for dem, der overvejer at holde op med at ryge.

Imidlertid er det Det Radikale Venstres opfattelse, at det overordnede princip om, at man ikke gennem tv-reklamer skal skabe et øget forbrug af medicin, bør fastholdes i den konkrete sag. Princippet bør også fastholdes, fordi det er vanskeligt at få alle pligtoplysningerne med i en tv-reklame, i alt fald så oplysningerne bliver opfattet.

Det, vi så kan diskutere, er, om det her overordnede princip er ligesom at arbejde mod tidevandet. Viser det sig at være sådan, så må vi jo diskutere det igen. Men ud fra en overordnet sundhedsmæssig betragtning ønsker Det Radikale Venstre i hvert fald at kæmpe for dette overordnede princip, så længe det er praktisk muligt, og derfor kan vi ikke støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Lige til fru Inger Marie Bruun-Vierø: Det er jo kun præparater mod rygning, der er godkendt af Lægemedelstyrelsen til håndkøb, det her forslag drejer sig om, og det tror jeg nok fru Inger Marie Bruun-Vierø har lidt misforståelse omkring.

Frank Aaen (EL):

Det er et fundamentalt problem for vores sundhedssektor, at en meget afgørende del af sundhedssektoren, nemlig dem, der producerer lægemidler, i alt overvejende grad er privatejede virksomheder. Og privatejede virksomheder har det nu engang sådan, og det ved enhver liberalist, at privatejede virksomheder har ét mål her i livet, og det er tjene penge, og kan de tjene penge ved at sælge lægemidler, så gør de det, og kan de sælge mange lægemidler, så tjener de mange penge, og så gør de det.

Det er et grundlæggende problem, som vi har i samfundet, som det er indrettet, og det burde man i virkeligheden gøre op med. Vi burde i virkeligheden sige, at også sådan noget som produktion af lægemidler var noget, der skulle ligge i offentligt regi, på samme måde som et flertal her i Folketinget synes, at hospitalerne skal ligge i offentligt regi.

Nu er det altså sådan, at det er private, der ejer produktionen af lægemidler, og det, de selvfølgelig er interesserede i, er at komme til at sælge mest muligt. Derfor vil de selvfølgelig

meget gerne have ekstra muligheder for at reklamere, og alle og enhver ved, at tv-reklamer er et af de mest effektive reklamemidler, ikke til at oplyse, men kun til at lokke folk til at købe.

Det er vi selvsagt imod. Vi mener ikke, at den skævhed, der i forvejen er på området, ved at det er private virksomheder, der for at tjene penge står for lægemiddelproduktionen, den problemstilling skal vi ikke forstærke ved, at salget sker for at tjene penge og ikke for at hjælpe folk. Det ønsker vi ikke forstærket ved at åbne den mulighed, som det her lovforslag gør.

Vi er i det hele taget imod reklamer for lægemidler. Vi støtter information om lægemidler. Det burde være sådan, at al information til borgerne om lægemidler kom fra Lægemedelstyrelsen, og at man for den sags skyld selvfølgelig også gerne brugte fjernsynet.

Altså vi har tidligere i debatter om reklamer i fjernsyn sagt, vi støttede, at man udgav »Tænk« på tv, altså at man får offentlig information på tv; for det er noget helt andet end reklamer på tv.

Vi mener også, det burde være sådan, at alt, hvad der også er af trykte reklamer – ligesom den debat om, hvad er mest farligt – jamen vi er imod det hele, for vi vil hellere have det erstattet med information. Det er meget mere betryggende for samfundet, for folkesundheden, som alle her har talt om i dag. For folkesundhedens skyld er det bedre med information, end det er med reklame.

Og den holdning, vi har her, er jo helt i tråd med, at vi også er imod reklamer for tobak, reklamer for alkohol, vin, øl osv. På alle de områder, der er til stor skade for folkesundheden, burde de, der er bekymrede for folkesundheden – og det er der god grund til at være – selvfølgelig også sige, at vi også bør stoppe reklamer, så langt det overhovedet er muligt, også på de andre områder.

Så vil jeg endelig sige også til fru Hanne Andersen, der sagde i debatten, at hun følte sig lidt alene i et ønske om, at håndkøbspræparater, der er blevet liberaliseret, skulle tilbage og være receptpligtige igen. Der vil jeg sige, at helt alene er fru Hanne Andersen ikke; det er også et synspunkt, Enhedslisten har.

Det er ikke godt, at lægemidler bare er noget, der ligger henne i Brugsen, og nu kan vi risikere, at vi får mere og mere, der bare ligger henne i Brugsen lige ved siden af slikket, at der også kommer hovedpinetabletter og alt muligt andet. Det er en meget usund udvikling.